

Lovas István: Új Ulfkotte-könyv

2016 december 21. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Németországban az újságíróknak halálos veszély elítellenesen írni.

Új Ulfkotte-könyv a német újságíró cselédekről: aki ellenáll, megölik

Lapunk Udo Ulfkotte, a Frankfurter Allgemeine Zeitung egykori újságírójának mindkét, magyar fordításban már megjelent könyvére annak németországi kiadását követően néhány nappal később hívta fel a figyelmet. A „Mevásárolt Újságírók” és a „Menekültipar” címmel megjelent kötetekről van szó.

Ha már az Ulfkotte-művek ügyében is hagyományt teremtettünk, folytassuk.

Másfél héttel ezelőtt jelent meg a neves, Németországban ördögként kezelt egykori tudósító-szerkesztő legújabb kötete „Volkspädagogen – Wie uns die Massenmedien politisch korrekt erziehen wollen (Népi pedagógusok – Miként akarnak bennünket a tömegműediumok politikailag korrekt módon nevelni), szintén a Kopp kiadónál.

Ulfkotte könyveiről – noha bestsellerek – totális a fősodratú hallgatás hazájában. Nálunk sem rózsás a helyzet. Aki a Libri.hu-n akarja megvásárolni, neve beütésekor ezt a választ kapja: „Nincs találat”. Még szerencse, hogy van egy Bookline.hu, amelynél az említett két könyv megrendelhető.

A szerző egyébként a Mevásárolt újságírók óta írt több könyvet is. Így a Mekka Deutschland-ot, a Németország eliszlamosításáról írt kötetét, melyről két cikkben is tájékoztattunk, valamint a Figyelem! Polgárháború! címmel megjelent könyvet, és szerzőtársával, Stefan Schuberttel Korlátlanul bönöz című kiadott kötetét, amely arról szól, hogy a politika és a tömegműedia miként hallgatja el a migránsok bűntetteit.

Mostani, 272 oldal terjedelmű könyvéről most sem recenziót, hanem ismertetést közlünk, hiszen az olvasókat nem szubjektív vélemény, hanem maga a könyv érdekli.

A kötet lényege: a németek elvesztették hitüket a fősodratú médiában. Ulfkotte ezért magukat a fönösöket, az újságírókat hibáztatja. Ugyanis ők nem tárgyilagosan akarnak tájékoztatni, hanem politikailag korrekt módon nevelni.

A borító hátlapjáról idézve: „Újságírók és politikusok a német térségben lakó polgárokat még soha nem kezelték le úgy, mint ma. Arrogánsan, felsőbbrendűen és önelégülten, miközben fütyülnek a semlegességre, a tárgyilagosságra és az igazságra. Ennek az értelmező elitnek a mértékadó szavai: 'Mi jobban tudjuk'. Csakhogy az embereknek már jó ideje elégük lett abból, hogy magukat bűntudattal engedjék beoltatni.”

A fűszövegen pedig azt írja a kiadó, hogy „Udo Ulfkotte úgy beszél, mint más még gondolni se mer: a néptanítók a demokrácia és a vélemény szabadság ellenségei. Állítsuk meg a magukat kinevező jóembereket, akik ideológiai rendőrként avatkoznak be életünkbe”.

Nos, ha van ellenrendő, akik a piszi rendőroket elzavarja, ha nem is a valódi életben, de a könyv olvasásának időtartamára, az a szerző.

Mely könyv éppen olyan kötelező olvasmány lenne nekünk, mint oly sok más. De ellentétben korábbi, a szerzőről és a magyar jobboldal érdekében lefordításra váró sok más könyvet ismertető cikkeinkkel, ezúttal már nem ismétljük meg azt, hogy noha 16 éve van jobboldali kormányunk, azaz elméletileg ideális körülmények egy külföldi sikerkönyveket a jobboldali Magyarország örömeire és érvrendszerének erősítésére megjelentető kiadó megteremtésére, azt nem hoztuk létre. Ha ilyen ostobák és önsorsrontók vagyunk, miközben a másik oldalnak tucatnyi ilyen kiadója van, akkor maradjunk ostobák és önsorsrontók.

A kötetből nehéz kiválasztani azt a részt vagy részeket, amelyeket idézni érdemes. Mert minden sorát kellene. De emeljük ki talán a IV. fejezetet, amely ezt a címet kapta az egykor a vezető német lap tekintélyes munkatársától, és az Egyesült Államok Marshall Emlék Alapítványa tagjától, amely alapítványtól nem sok transzatlantistább és neokonzervatívabb hálózat létezik.

Aki még nem csatolta be a biztonsági övét, kérjük, tegye meg, mert olyan idézet következik, amelynek olvastán nem fogjuk megérteni, miért veregetik magukat vállon napi rendszerességgel a hazai ellenzéki újságírók, hogy ők milyen bátrak, amikor a kormánypárt korrupcióját támadják naponta hétszázszor, ugyanis míg ők cserében puszikákat kapnak a tulajdonostól, a hasonlóan cselekvő német újságírók golyót a tarkójukba.

A fejezet címe: „Az alfa-emberek szemellenzöje”. A kezdő alfejezet címe: „Vigyázat, államtitok”.

Az így kezdődik: „Aki ma a németnyelvű területen újságíróként gazdasági vezetékkel vagy politikusokkal kapcsolatban bizonyos dolgokról ki akarna pakolni, az azt a veszélyt kerülgeti, hogy 'összeesküvés-elméleteket szövegetek' gúnyolják. De ez a kellemes változat. A másik? Hogy megölik.”

Úúúú! Nem kínos? A bennünket az állítólagos médiaterror és –diktatúra miatt naponta torz tükre elé vonó német sajtónak? Amelyről ha nem is napi vagy heti, de legalább havi egyszeri alkalommal a mi közszolgálati tévének kellene beszámolnia, például megszólaltatnia Ulfkottét legújabb könyvéről?

Azt az Ulfkottét – és ez is könyvéből derül ki -, akit a jogi támadások naponta fenyegetnek éppen úgy, mint a fizikai erőszak.

Szinte már kedvünk tartja felvetni neki, nem kellene a Káli-medencében menedéket kérnie? Az említett fejezetben is döbbenetes példák sorakoznak garmadával.

Például arról, hogy ilyen sorsra jut az az újságíró, aki például arról rántja le a leplet, hogy a német politikailag korrekt világának egyes figurái közpénzből taxiznak Berlinnek azon részeire, ahol pedofil szex vár rájuk. Vagy utaznak hasonlóképpen Thaiföldre.

De idézhetnénk azt is, micsoda elképesztő egységfrontot alkotva utasítják vissza a német lapok azt, ha Ulfkotte kiadója, a Kopp Verlag reklámozni akarja a szerző könyveit. Egyként.

Ulfkotte oly sok példája közül érdekes az is, amikor bemutatja, miként manipulál a sajtó az AfD (Alternatíva Németország) párt esetében. Amikor azt írja (Die Welt, 2016. szeptember 9): „Usedom: ahol Hitler rakétákat épített, ma az AfD-t választják”, felteszi a kérdést, vajon melyik német újság merné azt a címet adni egy cikkének, hogy „Nürnberg: ahol Hitler pártkonferenciát és pártfelvonulásokat rendezett, ma a szociáldemokratákra szavaznak”?

Persze az se „semmi”, amikor azt írja, 100 évvel ezelőtt Németországban nem volt analfabéta. Ma, egy évszázaddal később a kormány hivatalos statisztikája szerint 7,5 millió.

Szóval: ezt a könyvet ki kell adni nálunk is! Értjük?

www.lovasistvan.hu - www.magyarhirlap.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következő címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD A trianoni gyalázaatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden magyarnak látnia kell”

Ajánló
